

Mit tehetünk? Mit ne tegyünk?

❖ Petrozsényi Eszter

Vetítéssel egybekötött, éles logikával, remek szófordulatokkal és helyenként humorral fűszerezett előadást tartott *Racsné Galambos Gréta* rendőrszázlós. A Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnmegelőzési Csoportjától jött Tatára, hogy megvilágítsa a leggyakoribb módszereket, melyeknek áldozatai jobbára az idősebb korosztályból kerülnek ki. Ezért is rendeztük az *Országos könyvtári napok* keretében tartozó előadást, (mely a TÁMOP 3.2.4 jelű pályázat *Jogi estek* című programsorozatának része is volt egyben), elsősorban nekik. Ők a leginkább veszélyeztetettek, mert – magányosságuk miatt – gyakran örülnek, ha valaki becsenget hozzájuk. Szívesen nyitnak ajtót akár idegennek is, nem tételezik fel, hogy ezzel rögtön potenciális áldozattá válnak. Ilyen próbálkozások például, amikor valamelyik szolgáltató nevében (Vízművek, gázszolgáltató, ELMŰ) kér bebocsátást az illető, vagy rosszsullétet imitálva besurran, s míg a lakás tulajdonosa egy pohár vizet hoz, kirámolja az értékeket. Esetleg éppen „pénzt hoz”: egy bizonyos szolgáltatónál túlfizetést emleget, s kéri, hogy a tulajdonos váltsa fel számára a nagycímletű pénzt. Ekkor megfigyeli, honnan veszi elő az illető a pénzt, s figyelmét elterelve, máris ellopja a tartalékot. Ezek a leggyakrabban előforduló trükkök, melyekkel elaltatják az áldozatok éberségét. Megtudtuk milyen, a gyakorlatban hasznos védelmi eszközöket vásárolhatunk lakásunk, házunk saját biztonságunk megóvásáért. A résztvevők támogatásával szervezett szórólapokat is kaptak, lett ebbe a sorba a könyves szerajtuk a da 2012. október 3-án rendezett legfontosabb író-olvasó találkozója, melynek meghívott vendége a híres művészcsalád tagja, *Melocco Péter*; az ismert szobrászművész bátyja volt. A család másik

sabb tudnivalókkal és telefonszámokkal. Az ismertető vége felé az előadó előben is megszólaltatta a biztonsági berendezéseket, ajtó-, ablakriasztókat, sokan ekkor döntötték el, hogy vásárolnak maguknak tagja hasonlókat.

Többen kérdéseket tettek fel a hivatalos program végén saját maguk vagy környezetük egyedi gondjáról, s örömmel nyugtázták a részletes, pontos, szakzerű válaszokat, melyek segítségével nyugodtabbá és remélhetőleg, védtettebbé váltak minden napjaikat.

Már az indulás is szokatlan volt: finom, kristálytisza hangvonta magára a közönség figyelmét, mely egy tibeti imacsengőtől származott, egyből megadva a békés, meditatív alap hangulatot. Egymás mellé fűzött mozaikok laza soraként lehet érzékelteni az este témaköreit. A gyermekkortól, az édesapa elvesztésétől kiindulva az életút különböző állomásaira kérdezett rá a beszélgetőtárs, aki személyes emlékeit is belefűzte a kérdések sorába. Gyermekkori benyomásait a persona non grata-vá vált nagybácsiról, akinek külföldről érkezett híradásait is csak lopva, titokban lehetett olvasni. Az író élvezetes részeket olvasott a *Vak ember visszanéz* címmel megjelent, önéletrajzi ihletésű, vaskos

Könyvbemutató Tatán

❖ PE

kiadványból. A furcsa cím egy réges-régi játékra utal, mely a gyermekkor mélyéről köszön vissza az alkotó gondolataiban. A kérdések, felolvasások között iráni, majd indiai, legvégül pedig indián fuvolán hangzottak fel különös hangulatú, népi dallamok. Az életút-ról szól a könyv, magáról az Útról, az utazás-

ról, egzotikus tájakról, de nem a megszokott értelemben. Igaz, leír megtörtént eseményeket, de a könyvben nagyon sok az elmélyült, filozofikus töprengés is az élet meghatározó kérdéseiről. Ahogyan kibomlottak az epizódok, úgy került egyre közelebb a közönséghez az alkotó egyénisége.

Az este második felében már kérdések és válaszok röpködtek oda-vissza, s mivel az író a mi városunkban, Tatán is töltött jó pár hónapot, a közönséggel együtt idézte fel a '70-es évek mára már eltűnt szereplőit. Személyes hangulatú, élénk társalgássá változott a műsor, melynek a legvégén dedikálásra is sor került, s a Muravidék Baráti Kör Kulturális Egyesület (a könyv kiadója) részéről megjelent *Ruda Gábor* szerkesztő nagy örömmel nyugtázta a baráti beszélgetéssé oldódott estét. ■

Meséről mesére szállt a dal

❖ Goldschmidt Éva

A magyar népmese napja alkalmából zenés-táncos előadásra hívtuk a kisiskolásokat a Magyary Zoltán Művelődési Központ kiállítótermébe szeptember 26-án. Könyvtárunk vendége *Szegvári Ildikó* népdalénekes, táncpedagógus, és partnere, *Kurdi Gábor* dudás volt.

Mindkét művész tatai lakos, sőt, Ildikó tanított is több gyermeket azok közül, akik a nézők soraiban foglaltak helyet. A Kőkúti Általános Iskola, a Talentum Általános Iskola és a Jázmin Utcai Tagintézmény kis tanulói gyorsan ráhangolódtak a programra, Szegvári Ildikó kacagató népmeséjével széles mosolyt csalt valamennyiük orcájára. No, és persze a dalolás sem maradt el! Zengett a *Télen nagyon hideg van, nyáron nagyon meleg van. Soha nincs jó idő, mindig esik az eső* rigmusa, amelyet kiválóan tudtak nem csak a gyerkőcök, de a pedagógusok is! Megjegyzem, szikrázó őszi napsütéses

időben érkeztek hozzánk a kicsik, így most igazán nem panaszkodhattunk az esőre. A kiváló talpalávalót Gábor szolgáltatta dudájával, amelynek megszólaltatása is nagy látványosságnak bizonyult.

Végezetül mindenki (nép)táncra perdült, és jókedvű vonatozással zárult az esemény. A gyermekek tapsviharral nyugtázták, hogy egy fantasztikus előadásnak lehettek részesei. Igazán örülünk, hogy könyvtárunk ajándékként nyújthatta át Szegvári Ildikó és Kurdi Gábor programját a tanulóknak e jeles ünnepen. ■